

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119308452
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119308452.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátka so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava-mestská časť Dúbravka, IČO: 42 185 190, proti žalovanému: X. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. O., o zaplatenie 943,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 506,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 506,00 Eur od 17. 06. 2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 7,32 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 14. 06. 2019, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 506,00 Eur, odplatu vo výške 224,00 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur, poplatky za upomienky vo výške 180,00 Eur, zmluvný úrok vo výške 68,50 % ročne zo sumy 800,00 Eur od 16. 06. 2015 do 11. 06. 2015, zo sumy 653,00 Eur od 12. 06. 2015 do 13. 07. 2015, zo sumy 506,00 Eur od 14. 07. 2015 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 730,00 Eur od 17. 06. 2016 do zaplatenia, a náhradu trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 602001815, zo dňa 15. 06. 2015, uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 800,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 224,00 Eur a úrok vo výške 68,50 % ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol medzi žalobcom a žalovaným dohodnutý na 15. 06. 2016. Podľa žalobcu v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, (i) sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur; (ii) sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 Eur, zaslaných upomienok bolo 6. Žalovaný je tak podľa žalobcu povinný zaplatiť za zaslané upomienky celkovo sumu 180,00 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, porušil dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, preto ho žalobca vyzval na úhradu jeho záväzku. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný mu uhradil sumu 294,00 Eur.

2. K návrhu žalobca pripojil listinné dôkazy, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere 602001815 (č. I. 10 súdneho spisu), všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (č. I. 11 súdneho spisu) a výpis z obchodného registra žalobcu (č. I. 12 súdneho spisu).

3. Žalovanému bola žaloba, vrátane príloh, ako aj poučenia o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach a výzvy na vyjadrenie k žalobe formou uznesenia č. k. 18Csp/48/2019-35 zo dňa 05. 08. 2019 doručená postupom podľa § 116 ods. 2 prvá veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), t.j. formou zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu od 07. 01. 2020 do 22. 01. 2020 a na webovej stránke súdu, keď v zmysle § 116 ods. 2 druhá veta CSP potom súd považoval žalobu, vrátane príloh a ostatných doručovaných listín, za doručenú po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

4. V ustanovení § 151 ods. 1 CSP je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, t. j. ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila, resp. ak ju síce poprela, avšak neúčinne. V danom prípade sa žalovaný k žalobe vôbec nevyjadril, ani nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, t.j. skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel.

5. Súd rozhodol vo veci na základe skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 a § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide v konaní o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu neprevyšuje 1 000,00 Eur.

6. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, špecifikovanými v bode 2. tohto rozhodnutia, ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

7. Strany sporu uzatvorili dňa 15. 06. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602001815, ktorou sa v bode 1. žalobca bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy zaviazal dohodnutým spôsobom poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 800,00 Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytovaní finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 772,00 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1 572,00 Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 224,00 Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28,00 % (bod 2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Podľa bodu 3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere úrok je vo výške 68,50 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 548,00 Eur. Žalovaný sa ďalej v bode 3. predmetnej zmluvy zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1 572,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 15. 06. 2016. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak bola dohodnutá na deň 15. 06. 2016. Výška priemernej RPMN bola uvedená ako 25,88 %. V bode 3. zmluvy sa strany tiež dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur. Zároveň sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 Eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. V bode 3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nachádza aj predformulovaný text, podľa ktorého „Dolu podpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere; nemá žiadne výhrady a zaväzuje ich dodržiavať“. V dolnej časti zmluvy sa nachádza potvrdenie o prevzatí peňažných prostriedkov žalovaným formou zmenky, ktoré je podpísané žalovaným s uvedením dátumu podpisu 15. 06. 2015, keď žalovaný svojím podpisom zároveň potvrdil prevzatie zmenky. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v mene žalobcu podpisoval mandatár na základe mandátnej zmluvy - Martin Sliacky, miesto podnikania Banská Bystrica, NBS 132650. Žalobca ďalej v podaní doručenom súdu dňa 19. 03. 2020 doplnil, že žalovaný mu uhradil sumu 294,00 Eur, z toho dňa 11. 06. 2015 sumu 147,00 Eur a dňa 13. 07. 2015 sumu vo výške 147,00 Eur, žalobca však toto svoje tvrdenie ani na základe opakovanej výzvy súdu nepreukázal.

8. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

11. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

15. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. b, k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

28. Podľa § 2 ods. 3 prvá veta Obchodného zákonníka sídlom právnickej osoby a miestom podnikania fyzickej osoby je adresa, ktorá je ako sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom registri alebo živnostenskom registri, alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom.

29. V konaní nebolo sporné, že medzi žalovaným ako dlžníkom a žalobcom ako veriteľom bola dňa 15. 06. 2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 602001815, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 800,00 Eur formou zmenky. Aj napriek skutočnosti, že z právneho hľadiska sa predmetná zmluva o úvere spravuje ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide zároveň aj o zmluvu

o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ dočasne poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, finančné prostriedky vo forme úveru. Preto vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi zmluvnými stranami posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zákon absenciu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, stanovených v § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj uvedenie nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa priamo sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch).

30. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je celkom zjavne nesprávne v neprospech spotrebiteľa uvedená obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to ročná percentuálna miera nákladov, keď zmluva síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (28,00 %), avšak tento údaj je uvedený v nižšej hodnote ako údaj o ročnej úrokovej sadzbe (68,50 %). Súd v tomto smere poukazuje na citované ustanovenie § 2 písm. g) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré na účely tohto zákona vymedzujú pojmy a poskytujú legálny výklad, čo sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom a ročnou percentuálnou mierou nákladov. Pokiaľ teda ročná percentuálna miera nákladov zahŕňa celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú zákonom definované ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov s tým, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, je tak zrejmé, že správne vyčíslená hodnota ročnej percentuálnej miere nákladov nemôže byť nižšia ako údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Možno teda konštatovať, že v posudzovanej veci nebol v zmluve o spotrebiteľskom úvere do celkových nákladov spotrebiteľského úveru zahrnutý dohodnutý ročný úrok z poskytnutého úveru, ktorý jednoznačne súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zásadným spôsobom vzhľadom na jeho výšku, bol spôsobilý údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v neprospech spotrebiteľa ovplyvniť, keďže poskytnutá suma mala byť vo výške 800,00 Eur, celková suma, ktorú mal žalovaný vrátiť bola 1 572,00 Eur a v zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov bola len vo výške 28,00 %, čo nezodpovedá skutočným nákladom, ktoré mal žalovaný v súvislosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom znášať. Vychádzajúc z obsahu zmluvy (bod 2.) sa do ročnej percentuálnej miere nákladov premietla len jednorazová dojednaná odplata v sume 224,00 Eur, avšak dojednaný úrok z poskytnutého úveru vo výške 68,50 % ročne už nie, teda niet pochybnosti o tom, že ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená jednoznačne a bez pochybností tiež účelovo, a to v neprospech žalovaného (obdobne pozri bod 19. rozsudku Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 27Co/152/2019 zo dňa 22. 10. 2019). Tento údaj má pritom pre spotrebiteľa v čase uzatvárania zmluvného vzťahu zásadný význam, nakoľko sa jedná o ukazovateľ, na základe ktorého sa posudzuje výhodnosť či nevýhodnosť toho - ktorého spotrebiteľského úveru, preto je dôležité, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali korektné údaje o jeho výške.

31. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je celkom zjavne nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, a to v neprospech spotrebiteľa, je potom potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. V konaní nebolo ďalej sporné, že v mene veriteľa (žalobcu) zmluvu uzatváral finančný agent, preto zmluva o spotrebiteľskom úvere má v zmysle § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, a to podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu. V posudzovanej veci finančným agentom, ktorý v mene žalobcu so žalovaným uzatvoril zmluva o spotrebiteľskom úvere, bola fyzická osoba, keď v záhlaví zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo uvedené (len) jeho meno, priezvisko, číslo zápisu v registri a ako miesto podnikania bolo uvedené len všeobecne mesto Banská Bystrica. Súd tak pri posudzovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné posudzovať za

bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje identifikačné údaje týkajúce sa finančného agenta tak, ako to vymedzuje § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve preukázateľne absentuje presná adresa miesta podnikania finančného agenta ako aj jeho identifikačné číslo.

33. Súd ďalej konštatuje, že žalobca nepreukázal ani splnenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. že žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver (bonitu žalovaného), keď z obsahu formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani z ďalších predložených listinných dôkazov nevyplývalo, že by si žalobca od žalovaného na preukázanie jeho osobných a finančných pomerov vyžiadal akékoľvek údaje, informácie a doklady preukazujúce tieto skutočnosti. Preto podľa názoru súdu sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu hrubého porušenia povinnosti zo strany veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 2 striktné ustanovuje, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

34. Keďže s poukazom na vyššie uvedené je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) a zároveň aj podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, má žalobca nárok len na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá.

35. Vzhľadom k tomu, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel, s poukazom na právnu domnienku, zakotvenú v § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, nebolo v prejednávanej veci medzi stranami sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere spotrebiteľský úver v sume 800,00 Eur, a že žalovaný uhradil žalobcovi na poskytnutý úver sumu 294,00 Eur. Preto súd priznal žalobcovi právo na vydanie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenými platbami vo výške 506,00 Eur (800,00 Eur - 294,00 Eur), keďže úver bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, a súd zároveň nemal preukázané, že by žalovaný danú sumu uhradil, resp. že by jeho záväzok zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými platbami zanikol iným spôsobom ako splnením.

36. Nakoľko žalovaný nevrátil žalobcovi poskytnutý úver v dohodnutej dobe, j. do 15. 06. 2016, súd viazaný žalobným návrhom priznal žalobcovi aj uplatnený zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 506,00 Eur od 17. 06. 2016 do zaplatenia s tým, že pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

37. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový súd žalobu v prevyšujúcej časti, t. j. v časti odplaty za poskytnutý úver, zmluvných úrokov z omeškania ako aj poplatkov za upomienky, ako nedôvodnú zamietol (II. výrok). Navyše vo vzťahu k uplatneným poplatkom za upomienky súd konštatuje, že žalobca súdu žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal doručovanie predmetných upomienok žalovanému, keď potom súd musí konštatovať, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Na uvedenom závere súdu nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel, keď s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacím princípom, ktorý spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, teda iniciatíva v tomto smere jednoznačne zaťažuje ich. Nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa nutne musí prejavíť v nepriaznivom meritornom rozhodnutí pre stranu, ktorá dôkazné bremeno neunesla. Uvedené možno konštatovať aj v posudzovanej veci, keď žalobca neprodukoval také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé k záveru o preukázaní ním tvrdených skutočností od ktorých odvodzoval uplatnený nárok na poplatky za upomienky.

38. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, (i) sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur, tak súd uvádza, že takéto ustanovenie sa nenachádza vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, ale priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to v bode 3., keď súd uvedené dojednania o zmluvnej pokute vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je neplatná, keďže uvedené dojednanie vôbec nezohľadňuje dĺžku omeškania (môže ísť napr. len o jeden deň) a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní môže ísť napr. aj o omeškanie so zaplatením 1 centa), t.j. nezohľadňuje hodnotu a ani mieru závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti. Predmetné dojednanie zmluvnej pokuty je podľa právneho názoru súdu neplatné aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože obchádza ustanovenia Občianskeho zákonníka o najvyššom prípustnom úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (obdobne pozri napr. rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12Csp/65/2019 zo dňa 22. 08. 2019, rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12Csp/35/2019 zo dňa 30. 05. 2019, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Csp/206/2019 zo dňa 10. 03. 2020, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 27Co/152/2019 zo dňa 22. 10. 2019, a pod). Preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol, keď ju považoval za nedôvodnú.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 53,66 % (506,00 Eur z pôvodne uplatnenej sumy 943,00 Eur), úspech žalovaného predstavuje 46,34 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 7,32 % (53,66 % - 46,34 %). V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.